

τῆς τέχνης, Ταξειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις, πολεμικαὶ σελίδες, πανεπιστημιακὰ ζητήματα, προσφωνήσεις, βιογραφικὰ καὶ νεκρολογικὰ σημειώματα).

D. Anastasijevic'. Les indications chronologiques de Yahyu relatives à la guerre de Tzimisces contre les Russes, seel. 1-5.

Ὁ πόλεμος, τὸν ὁποῖον διεξήγαγεν ὁ Ἰωάννης Τζιμισκῆς κατὰ τοῦ Σβιατοσλάβου, δὲν ἔγινε τῷ 972, ὡς μερικοὶ ἱστορικοὶ ἀπὸ τοῦ Hase μέχρι τῶν ἡμερῶν μας πιστεύουν, ἀλλὰ τῷ 971, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ σχετικοῦ χωρίου Λέοντος τοῦ Διακόνου, τὸ ὁποῖον τινὲς παρενόησαν. Ἡ χρονολογία αὕτη ἐπικυροῦται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἄραβος χρονογράφου Yahya. Οὗτος δίδει καὶ ἄλλας χρονολογικὰς ἐνδείξεις περὶ τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Ρώσων, ἰδίως δὲ περὶ τῆς πολιορκίας τοῦ Δοριστόλου, ἣ ὁποία, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἄραβος χρονογράφου, διήρκεσεν ἐπὶ τριετίαν.

A. Andréadés. Les Juifs et le Fisc dans l'Empire byzantin, seel. 7-29.

Εἰς τὴν μελέτην ταύτην — ἣ ὁποία εἶναι μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας μελέτας τοῦ Α' τόμου — ὁ κ. Ἀνδρεάδης ἔξετάζει διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς εἰδικοῦ φόρου ὑπὸ τῶν Ἑβραίων τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους. Ἀναλύει καὶ συζητεῖ λεπτομερῶς τὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποία δύναται τις νὰ προβάλῃ ὑπὲρ καὶ κατὰ καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα — μετὰ τινῶν ἐπιφυλάξεων — ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους δὲν ὑπέκειντο εἰς ἴδιον Ἰουδαϊκὸν τέλοςμα. Δέον ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐν ὑποσημειώσει, ὁμιλῶν περὶ ἐνὸς κειμένου ἀνακοινωθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Fr. Dölger, λέγει ὅτι τοῦτο «ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερον τεκμήριον ὑπὲρ τῆς θεωρίας περὶ τῆς ὑπάρξεως Ἰουδαϊκοῦ φόρου». Ἐν ἐπιμέτρῳ ὁ κ. Ἀνδρεάδης ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ὄρου κεφαλαίων, περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἀποφέρῃ ὁ Ἰουδαϊκὸς φόρος, καὶ περὶ τῶν Ἑβραίων καὶ Βενετῶν ἐν Κρήτῃ.

N. Banescu. Peut-on identifier le Zambblacus des documents ragsains?, seel. 31-35

Δύο ἔγγραφα τῆς Δημοκρατίας τῆς Ραγούσης τῶν ἐτῶν 1344 καὶ 1346 ὁμιλοῦν περὶ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν Ραγουσαίων ἐμπόρων μετὰ τινος Zambblacus, μικροῦ κυριάρχου. Δυστυχῶς αἱ πηγαὶ αὗται δὲν δίδουν πληροφορίας οὔτε περὶ τοῦ προσώπου οὔτε περὶ τῆς ἐπικρατείας τοῦ Zambblacus. Ὁ συγγραφεὺς προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ἀρσενίου Τζαμπλάκωνος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Γ' ὑπῆρξε μέγας παπίας καὶ κύριος μεγάλων κτημάτων παρὰ τὴν Θεσσαλονίκην.